

Meroueus filius fuit Clodouei, & nepos Pharamundi, quem Franci, qui sub eius auo & patre Galliam iuuaserant, sibi regem crearunt, anno Christi 446. Erat hic insigni fortitudine & prudentia præditus. Itaq; multas præstantissimas urbes Gallorum suo regno adiecit, Coloniam, Treuerim, Cameracū, Parisios, Aurelias, atq; alias circumiacentes. In alijs autem locis Burgundiones, Hunni, & Visigothi Galliam occuparant. quibus sese Aetius fortissimus Cæsaris dux opposuit, atq; cum Meroueo pacem sanciuuit, & ei partē Galliæ inhabitandam concessit, ut alijs gētibus commodius resistere posset. Cum autem Meroueus in tā-

ta Barbarorum commotione de sua posteritate esset sollicitus, ominosa uisio ei obuiā facta est. Is enim numen triceps sibi altare conspexit, & uniuscuiusq; capitis singulare audiuit uaticinium, discretumq; uidit diadema uniuicq; supereminere impositum. Primum caput erat buffonis, secundum leonis, & tertium aquilæ in forma quasi expansis alis desuper stantis, & dextra leonem, sinistra uerò buffonem fouentis. Dixitq; aquila: Tua progenies caput meum sibi subiiciet, leonem simul conculcabit, et buffonem occidet. Non me, quod fœdus appareo, rex aspernandum ducas. Est species rebus cōueniens, & forma futuris. Me primum extinguet generatio tua procul, post hæc leonem seruabit ense captum: cuius ore quod amplius restat audire curato.